

Raimon Portell

El millor dia de la meva vida

Il·lustracions de Joma

La mare en sap molt

Avui ha estat un dia de categoria extra plus. Ho sé perquè, a la mare, se li ha acabat la paciència. La mare solament té paciència per un dia normal. I avui la mare ha arribat a casa com si tot li pesés, li penjaven els braços, arrossegava els peus. Ha aconseguit anar fins al sofà i s'hi ha deixat caure amb un sospir. Ha deixat anar tot l'aire, que mira que en porta, d'aire a dins, i s'ha quedat escarxofada.

El pare, que ja s'ho coneix, li ha portat un mocador humit i la mare se l'ha posat sobre els ulls.

La mare solament es posa un mocador sobre els ulls quan s'ha quedat molt curta de paciència. I jo m'ho mirava tan emocionat que fins i tot he picat de mans, perquè això vol dir que avui ha estat un dia de classe superior, un dia excepcional. Potser, fins i tot, ha estat EL MILLOR DIA DE LA MEVA VIDA.

I aleshores la mare ha alçat una punta del mocador, m'ha mirat amb la mirada desenfocada i ha dit allò de «ves, seu i ho expliques per escrit».

I és que la mare en sap molt. Sap que, si escric el que ha passat el dia d'avui, ho tindrem per tota la vida. I quan la mare es recuperi, demà, podrem rellegir-ho, i demà passat ho podrem tornar a llegir, i demà passat no

l'altre. I jo guardaré aquesta llibreta per tota la vida. I, quan la mare sigui velleta, m'asseuré al seu costat i rellegirem EL MILLOR DIA DE LA MEVA VIDA.

Per això li faig cas, és clar! He vingut, m'he assegut i ho explico per escrit.

Començo amb el títol.

Sempre que faig feines importants trec la llengua per un costat de la boca, així. I el títol és important. A veure.

EL MILLOR DIA DE LA MEVA VIDA

Ho subratllo amb tres línies, de color vermell, groc i lila. Alça aquí!

I ara ja puc començar a explicar-lo.

El millon
dia de

